

άκούδιστος

— 363 —

άκουμμέρχιαστα

άκούδιστος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) **άκούδιχτος** Πόντ. (Κερασ.)

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούδιστος < κούδιζω.

1) 'Ο μὴ ἐγγισθεὶς ὑπὸ ράμφους τῶν πτηνῶν, ἀκέντητος, ἐπὶ τροφῶν. 2) 'Ανενόχλητος, ἐπὶ παιδίων.

άκουδούνωτος ἐπίθ. Κρήτ.

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούδοννωτός < κούδοννος.

'Ο μὴ φέρων κώδωνα, ἐπὶ ζέφων.

άκουτης δ, Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.)

'Εκ τοῦ ρ. ἀκούων καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.

'Ἐν τῷ πληθ., τὰ κατὰ τὸ ἐσώτερον οὖς δργανα.

άκουκκουτσος ἐπίθ. "Ηπ. κ. ἀ.

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. κούκκουτσι.

1) 'Ο στερούμενος πυρήνων, ἐπὶ καρπῶν: Κεράσ' ἀκούκκουτσο. 'Ακούκκουτσα σταφύλια. 2) Παχὺς (οίονει δ στερούμενος δστῶν), ἐπὶ πτηνῶν: Κοτσύφ' ἀκούκκουτσο.

3) Μεταφ. ὁ στερούμενος τῶν πάντων, ἐνδεής: Εἶναι διπλός ἀκούκκουτσος.

άκουκούλλιαστος ἐπίθ. Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούκονταλλιαστός < κούκονταλλιάζω.

'Ο μὴ κουκούλλιασμένος, ἀκάλυπτος, ἀσκεπής: 'Εμεινε ἀκούκούλλιαστος δῆλη νύχτα. Συνών. ἀκούκονταλλιαστος.

άκουκούλλωτος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. κούκονταλλωτός < κούκονταλλώνω. 'Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

'Ακούκονταλλιαστος, δ ἴδ., ἔνθ' ἀν.: Γυναικα ἀκούκονταλλωτη Σύμ. Σπίτιν ἀκούκονταλλωτορ (οίκια, τῆς δόποιας δὲν τῷ μέσῳ τῆς στέγης φεγγίτης δὲν ἔχει σκέπην) Χαλδ.

άκουλάνευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀγονλάνευτος Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ στερ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούλανευτός < κούλανεύω.

'Ο μὴ χρησιμοποιηθεὶς εἰσέτι, ἀμεταχείριστος, καινούργης ἔνθ' ἀν.: 'Αγονλάνευτον ἀξινάρ'-λῶμαν-μαδαίρ' κττ. Χαλδ. Συνών. ἀγγιχτος 2, ἀγκαίνιαστος 2, ἀκούλαντιστος, ἀφόρετος, καινούργιος.

άκουλάντιστος ἐπίθ. ἐνιαχ. ἀκούλαντιστος Θράκ. (Κομοτ.) ἀκολάτριστος Σύμ.

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούλαντιστός < κούλαντιζω, παρ' δ καὶ κολαντρίζω.

1) Καινουργής ἐνιαχ. 2) 'Ανοικονόμητος Σύμ.

άκουλιστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀκούλιγος Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούλιστός < κούλιζω.

'Ο μὴ ἀποκοπεὶς τὴν κεφαλήν, ίδια ἐπὶ τῶν ἀφυῶν ἔνθ' ἀν.: Χαρία ἀκούλιστα.

άκουλούρχιαστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀκούλούρχιαστος Μακεδ.

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. κούλονταρχίαστός < κούλονταρχίαζω.

'Ο μὴ κουλουριασμένος, ὁ μὴ περιελιχθεὶς εἰς κουβάρι, ἀγαθίδια: Γνέμα ἀκούλούρχιαστον Μακεδ. Κλουστὴ ἀκούλούρχιαστη αὐτόθ. Συνών. ἀκούλονταρχίαστος.

άκουμανταρχίλα ή, Πελοπν. (Βούρβουρ.)

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀκούμανταρχος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Κακὴ διοίκησις, κακὴ διευθέτησις τῶν οίκιακῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων. Συνών. ἀκούμανταρχίλα 1.

άκουμανταρχίλα ή, Πελοπν. (Βούρβουρ.)

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀκούμανταρχος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

1) Κακὴ διοίκησις, κακὴ διευθέτησις τῶν οίκιακῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων. Συνών. ἀκούμανταρχίλα.

2) 'Η κακῶς διοικοῦσα τὰ οίκιακά, ὡς ὑβρις πρὸς ἀκατάστατον γυναικα: Μωρὴ ἀκούμανταρχίλα!

άκουμανταρχιστέδ ή, ἀμάρτ. ἀκούμανταρχίστεδ Λῆμν. Σαμοθρ. ἀκούμανταρχίστεδ Τιμβρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀκούμανταρχιστος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀ- στερητ. 1 β.

'Ανεπιτηδειότης, ἀνικανότης περὶ τὴν διευθέτησιν ὑπόθεσεων ἢ τῶν οίκιακῶν πραγμάτων.

άκουμαντάρχιστος ἐπίθ. 'Ανδρ. (Κόρθ.) Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) ἀκούμαντάρχιστος Τιμβρ.

'Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κούμανταρχιστός < κούμανταρχω κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παραγόμενα.

1) 'Ανεπιτήδειος, ἀνίκανος Τιμβρ. 2) 'Ο μὴ τυχὼν περιποίησεως 'Ανδρ. (Κόρθ.): 'Αιλάδα ἀκούμαντάρχιστη (ἀιλάδα=ἄγελάδα) Κόρθ. β) 'Ο δυσκόλως δυνάμενος νὰ τύχῃ περιποίησεως (διὰ βαθὺν γῆρας ἢ βαρεῖαν ἀσθενειαν) Πελοπν. (Τρίκκ.) 3) 'Ο μὴ διοικούμενος καλῶς Πελοπν. (Κορινθ.): Σπίτι ἀκούμαντάρχιστο. 4) 'Ο μὴ προετοιμασθεὶς, ἀπροετοίμαστος Πελοπν. (Κορινθ.): Τοῦ εἴλα νὰ πάγη τὴ δουλειά, ἀλλ' εἶναι ἀκούμαντάρχιστος.

άκουμένη ή, Σύμ.

Τὸ θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀκούμενος < ἀκούμι.

'Η δευτέρα ἐβδομάδας τῶν 'Απόκρεων, καθ' ἥν προσφέρουν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις εἰς τοὺς ιερεῖς καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀκούμενα.

άκουμι τό, Κῶς Σύμ.

'Αγγώστου ἐτύμου.

Εἶδος γλυκύσματος: Φρ. Εἶναι σὰν ἀκούμι (ἐπὶ πράγματος μαλακοῦ καὶ εὐγεύστου).

άκουμμέρχιαστα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀκούμμέρχιαστα Τιμβρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀκούμμέρχιαστος.

1) Κυριολ. ἀνευ καταβολῆς τελωνειακοῦ δασμοῦ ἢ ἀνευ τελωνειακοῦ ἐλέγχου, ἀτελωνίστως, ἀνεξελέγκτως.

2) Μεταφ. ἀπερισκέπτως: Αὐτὸς δὲ βαστᾶ λουγαρμασμό, πέριν' καὶ δίν' ἀκούμμέρχιαστα.

